

Poštirina plaćena u gotovom.

SAMOBORSKI LIST

God. XXI.

U Samoboru, 1. listopad 1924.

Br. 19.

"Samoborski List izlazi svakog 1. i 15. u mjesecu. — PRETPLATA na cijelu godinu iznosi 80 K. — Plativo i tutivo u Samoboru."

Uprava i uredništvo nalazi se
GLAVNI TRG br. 3
(tiskara S. Šek.)

UDALJENI članak uprava prema opštini. Za ovaj razlog, kada se vise pisa učitavaju, daje se skratka učitav. Nukopisi se ne vraćaju.

Naše obrtništvo.

Samobor je bio od uvijek jedno obrtničko mjesto, gde su većina građana bavila se obrtom. Nu svi ovi naši obrtnici bili su malii zanajje, koji su morali da svoje obitelji prehrambe bavili se također i poljodjelstvom te marvogostvom, uopće malim gospodarstvom. A velikih obrtničkih radiona niti je u Samoboru bilo niti je seda. Kako rekosmo obrtnici bavili su se jedno za opštanak svoj i svoje obitelji a to isto čine i danes.

Dali de im to uspjeli ako uzmemu u obzir ogromne poreze, koji su našim malim obrtnicima propisani, to dvojimo.

Glavni je udarac danešen našem obrtništvu kada je iz finansijskog zakona izbačena ustanova koja je vršila male obrtnike u u razred tecivarne I razreda. Ova ustanova učinjena po prijašnjoj vlasti, tada je grubu poručnu zakona u Hrvatskoj, jer su pre ovi zakoni imali osrat na znaci do izdavanja zakona u ovoj novoj državi.

Vlada je sasvim samovoljno dok nula za obrtnike učinjenu I razreda, po kojoj se vratio paušalno oporezovanje obrtnika i svestra ih pod ustavove tecivarne III razreda. Po ovoj se ustavovi učinjene kao temelj opoziv nja „dohoderina“, a tako se kod nas oprostuju sasvim velika ugovarčka i industrijska obrtina.

Utočište dobrodošlik međunog godina su učinjile se danas oko 1000 Dinara mjesечно, što iznosi 12.000 Din. godišnje. Sve porezne terete koje obrtnik mora danas da plati rađuna se oko 70%, dokle bi obrtnik bio prema tome obvezan plaćati oko 8.000 Din. a os-

talo bi mu od njegovog dobitka za udržavanje godišnje 3600 Din. Može li takle naš obrtnik s time da živi i rabi li na taj način ugrožen njegov opstanak? To znači porezima zatvoriti zanajješki stalež, dok bi zapravo bila dužnost da se nastoji poduprijeti zanajješku privredu i jačati srednji stalež.

Koju odmjere poreza, nije se dovoljno pozitio na svote, koje su pojedinim obrtnicima a tako i svim našim ostalim porezovnicima bje odmjerene, a oni na njihove dokaze koje su navodjani, radi kojih nisu kadr, ovako visoke poreze plaćati. Mnogi su predstavnici povjerenstva, shvatili veću svoju dužnost, njihove opravdane navode potvrdili i zagovarali, ali se našlo nažalost i takovih, koji su jednostavno izjavili: „oga to on može platiti!“ — Tako su nekim porezovnicima odmjereni veći porezi za slabije radnje, a u nekim slučajevima su jednako oporezovane posve neznačne radnje s onima koji ipak bolje zarade.

Najveći poborak za obrtnička prava je „Savez hrvatskih obrtnika“ sa sjedištem u Zagrebu. Središnji odbor ovoga Saveza neumorno radi za interes naših obrtnika, pak je i u posljednje vrijeme odasiao više predstavka na ministarstvo a i jednu radi previšoko i nepravданo odmjerivanje poreza našim obrtnicima.

U Samoboru posjeduje također pojedinačno log „S. L. C. Z.“, ali mnogi naši obrtnici ili ne shvaćaju veliku važnost ove organizacije, ili hotomice neće da sudjeluju u radu oko vlastitih interesa. Već se oslanjaju samo na to da drugi za njih rade i žive doprinose. Velika većina naših obrtnika nije zadovljena u

ovoj organizaciji, prem da je članarina minimalna. To je ali vrlo žalosna činjenica.

Vrijeme je vedj jednom da to naši obrtnici uvide, pa da se izrgnu iz ove letargije, te da se i sami nastoje staviti u obranu svojih interesa, jer se sami od sebe neće i nemogu srediti.

Zakon o stanovima

Već kroz nekoliko godina ovo je aktuelno pitanje Naravski svaka od interesiranih stranaka branila je svoje stanovištva. I u Samoboru bilo je doista često sporova između kućevlasnika i stenara, koje je stanarinu ured znao uvijek marnim načinom rješiti. Kućevlasnici tuče se da im stanovi ne nose prema današnjim prilikama odgovarajuću namjtinu. Dok se opet s anari branile da misu kačri platiti stanarinu kakvu kućevlasničku traže. I jedni i drugi su u pravu.

Ovo je svakako jedno od najškakljivijih pitanja današnjega doba.

U ministarstvu socijalne politike završen je sada rad na osnovi zakona o stanovima, te će doći taj projekt pred ministarsko vijeće. Glavni principi ovoga zakona su slijedeći: Ovi prvična siječnja 1925. ostaje neotkrenuti svim stenarima. Otkaz može uslijediti jedan - ako je stan kućevlasniku neophodno potreban za stanovanje, ako kupnik ne pišta točno stanarinu, ako je posebno da se kuća ruši radi zidanja i ako kupac iskoristuje takupno dobro na štetu kućevlasnika.

All ne bi nikad spravljao, što je već dovio da je Kuban jednom prilikom u dvoru našeg skupocjenih njegovih radnja razbacanih po pokrajnjem krovaku, na lavanu i na diskretnom mjestu. A kad je Livadiću došlo konspirirano njegovu biografiju, neka ju pregleda i ispravi, ovaj mu reče: „Dajte mi mira, dok sam živ, a po smrti svejedno, kaj se od mene piše!“ Tad je oblikovalo pedantnog muzikologa pod nazivom, i odvočao ga na stari grad neka se radije negleda samoborskih ljepota. Stanino se je učinjeno po starem stvarnom putuču obrtnika, kamo da ga seće kruha, dok je Kuban za njim drogao i stajao, a kad se napokon domogao svakog, vodiljeg: „Kad sam idao gore, još sam bio bar Koch (Kobas), ali ne povratku već počinio! Otada se mnogo nejednačila šetnja sa starim mlađićem.“

Po svojim muzikalnim kreacijama je Pero Livadić naš prvi hrvatski kompozitor po vremenu i po vrasodi. On se je dodjelio mnogo borbe protiv prijašnjeg voga njemačkog obraza vanja u glazbi, no Gaj, koji je jednako intezivno osjećao, bio je naše, a

što je tudi utjecaj, znao ga je bratski opomenuti: „Čuju, dragec, to mi ni naški! Tu su se opet nekam u Gradec pomešali!“ No tdesto je pobjedio Livadić.

Za hrvatsko potencijalno je najznačajnija pjesma „Još Horvatska“, koju su napisali dvojica stvorila. God. 1833. ispečeno je tekst Ljud. Gaj u saobracama, kad se o božiću vozio u Samobor, k staromu svojemu poštatu. Putem je iz seljačkih kuća do njega došlo nekih gusala i bajsa, a taj mu je tako bilo zalogao u kruhi, da je svojim riječima „Još Horvatska“ odmah podao i muzikalni temelj. Isto tako, uveden božićnog slavlja na latinsko prijestolje, skladao je Livadić na Gajeva riječi melodiju. No kao da je osjetio, odgovornost da time podaje svojemu narodu šaraku budućicu, poput marsejese, na trajna vremena, to je redom skrećao četiri napjeva, a oni končano odabrali najljubljiviji. Sve te stice je na svetu sačuvao umnik, g. Bašković i predao Kubanu. One se noći, pa sve do zore iz svih dvoraca grila nova budućica, sve šarke i gronče, da su napokon i svi Samo-

Kao baza u pogledu cijena uzlana se predstava stanarima kakova je bila i 1894. i to se pomnoži sa 15. Dobivena svota bili će eakomita stanarima. Odje se je plaćalo u krunama, to se ima pretvoriti u dinare? Ova posljednja stavka čini se nije dosta jasno precizirana.

Rekvizicija stanova u principu se ukida.

Od kako su mnogi stranci, koji se u Samoboru naselile od prevrata, otišli čini se da se stanarsko pitanje pomalo samo od sebe rijeđava i poboljšava. Pa ima nade da će se u dogledno vrijeme barma donekle uređiti, osobito ako se bude i kod nas bar gđe koja novogradnja podigla.

Domaće vijesti.

Kr kot oblasti u Samoboru predijeljen je bio perovodni vježbenik gosp. Petar Sedlar, svršeni pravnik.

Za zvona župne crkve darovao je g. Josip Srdanaj iz Zagreba 100 Dinara. Odbor se zahvaljuje i preporuča našem građanstvu za milodare.

† Dr. Ivo Pesić odvjetnik u Samoboru, umro je 19. pr. m. u Zagrebu na klinici, kamo je bio teško bolesan prevezen.

Dr. Pesić bio je kao savjetan, marijiv i čestit čovjek cijenjen i poznat u čitavom samoborskem kotaru. U samoborskim je društvinama još prije par godina aktivno sudjelovao.

Sprovodu na mikroguju u Zagrebu prisustvivalo je broino gradjansko samoborsko kao i njegovi prijatelji, znanci te rodjaci.

Dru. Pesiću laka zemlja a rastućenju obitelji naše sačeće!

Dan milosrdija Sabiranje za štite elite Narodne Zaštite. Kao i prošle godine obratio će se na dan Svih Svetih i na dušni dan Narodna zaštita — Savez dobrotvornih društava milosrdnim ljudima, da po moguć-

bocu hrabri svojeg pobednog „Narodil nam se“ a negodovanjem izmali glavama. U ožujku 1833. dobila je budnica svoju narodnu posvetu na istu 14-godišnje male grofije Šidoviće Erdösy, koja ju je na koncertu u Strejčići divno iznijela i silno bila aklimatizana.

U narod nije nikako mogao da predje kroz dveri „višeg društva“, zato su se miudi hrvatski drugovi utekli lukavčinom. Kad se je u Zagrebu 1835. pod Švajgartom prikazivala sjemeljska glasna „Die Magda enengrotte bei Ogulin“ prokriočdari su ihrc „Još Horvatstku“ bio umetnik između dva njemačka čina, a uz njega Vukotinovićev „Nek se brusti“ — pesma Horvatov u Glogovi, leta 1813., o kojoj se još piše: „Die Magda enengrotte bei Ogulin“ u kojem med ostalim prizori je i osoji glosoviti čin, kad hrvatski Krajući, izbacivši streljanjci jeram, it suspraskom slobodno se površili jesu, na slavnu usponerenu domote hrabrosti tjerlo lepo se ovdje pevalo je. Svi pevali su bili u narodnom oještu. Od one večeri usvojio je hrvatski narod „Još Horvatstku“, jednodelno ju primio za himnu gojio ju, a gojiti ju sada i do vječka.

Ze Ljubljani † 5. I. 1878. slijedio je prvi hrvatski operni komponista Ljubiški, Ljubljane međimre, slijedili su i drugi, hrvatsko je osrednja glazba u vremenom kontekstu rana i podignuta u prve redove, ali se čudo, prvi potučaji Ljubljani nisu nikad izgubili svojeg čara ni ljepote.

nosti doprinosu za sročad povjerenu njenoj zaštiti pa da prigodom jačeg sabiranja koje će se upriličiti diljem Hrvatske i Slavonije, daruje makar koju paru.

Na rečene done, kad se sjećamo naših mrtvih pokojnika, ne smijemo da zaboravimo na tisuće bijedne smrćadi, pa uz običajena poštovanje naših preminulih žrtvujmo na njihov spomen malu obol za one bijednike, kojim je gorka sudbina oteća zaštitnu ruku oca i toplu majčnu grud. Ti dani mrtvih neka ujedno bude dan i milosrdja!

Za tisuće sirotana hrane se Narodna Zaštita sa svojim savezničkim dobrotvornim društvinama, ali kako je sirotinja vrlo mnogo, a sada uobičajeno stišu Nasodnoj Zaštiti od njenih štitečnika brojne molbe za odjeću i obuću, to su našoe znaće s ote, da se udovolji bar najprečim potrebama Redovni prihodi Narodne Zaštite ne dostaju ni u daleka za ublaženje goleme nevolje, stoga se oca obraća plemenitom srcima s toplom molbom, neka se 1. i 2 studenoga o. g. sjete onih najelabijih, koje pomoći začeti učiniti najbolju zadužbu.

Velika skupština H.R.S.S. održana je u Zagrebu u nedjelju dne 14. o. m. na Mažuranićevom trgu. Ovoj je skupštini prisustvivalo hrv. seljačko i gradjanstvo u ogromnom broju, sakupilo se naime oko 80 hiljada skupština. Sa svih strana dolazile su u Zagreb povorke već u 8 sati u jutro za hrvatskim borjacima i gospodama na Štrku. Gradjanstvo grada Zagreba također se sakupilo toga dana u velikom broju na Mažuranićevom trgu. Iz Samobora išla su dva vlaka sa posjednicima skupštine iz našega kota i selia duž samoborske pruge.

Bila je to skupština i manifestacija kakve ne može u jedna druga politička stranka u Jugoslaviji održati. Pa je i prisutni srpski nar. poslanik g. Ojko Popović rekao: „Ovo nije samo velika skupština, nego „istorijska nezapamćena narodna svečkovina hrvatskog naroda“, kojoj se on duboko klanja i odaže svoje poštovanje, kao i uvažnom vodji seljačkom g. Radiću“.

Na ovoj su skupštini izrečeni mnogi važni govor, kojima se dokumentiralo jedinstvo naše države, a napose se mnogo govorilo o tom, kako da se riješi hrvatsko pitanje. — Burno sklanjan govorio je i srpski nar. poslanik g. Ojko Popović.

O dubokom značenju svih ovih izjava mogu bi se mnogo pisati. Mi to ne činimo, jer nismo politički list. Nama je samo dužnost da zabilježimo historijske momente u razvijku našega naroda, kojega smo vjerni sinovi, a ono što se jo na ovoj skupštini dogodilo, bio je veliki i stvarni momenat.

Prva je posljedica ove skupštine, da će u vladu g. Davidovića imati 4 člana hrv. seljačke stranke, koji bi preuzeći one resore što su dosada ostali nepopunjenti. Doktora obnovit će se imenovanje ovih ministara.

Velika vatrogasna javna vježba u Zagrebu. U nedjelju dne 28. travnja održala je zagrebačko dobrovoljno vatrogasno društvo svoju ovogodišnju javnu vježbu u prisustvu svoga predsjednika gradonačelnika g. Vjekoslava Helzelata te raznih vlasnika vatrogasnih društava iz Hrvatske i Slovenije. Ova je vježba uspješnom natkrilila sve dosadašnje i pokazala da dobrovoljno vatrogasno društvo zagrebačko raspolaže sa vanredno disciplinovanom, obveznom i spremnom vatrogasnog četom, te jo se najmodernejšim opravcima doravala potrebita obrana Ravnice i Činete glavnoga grada Zagreba. Nešto je vatrogasno društvo također

za jednim odjelom vatrogasaca prisustvovalo ovim vježbama, te su mogli mnogo toga privođiti si u pogledu brze spreme i pristupa na gažiste, kao i samog djelovanja na istom.

Vesela berba U nedjelju dne 14. pr. m. priredila je ovadnja područnica Saveza hrv. krč. socijalnu veselu berbu s plesom te tim raznim igrama i zabavama. Zabava bila je prema našim pričama dobro posjetena. Sva su naša društva bila zastupana a Hrv. Sokol i „Jeka“ prisustvovali su korporativno. Vrni tamburaški zbor ovoga društva izvadio je skladno razne koncertne, plesne i patriotiske skladbe pod ravnateljem svog zborovodje g. Juriju Hercega. Animirana zabava potrajala do kasno u noći.

Za zvona sv. Križa. Bratovština sv. Ivana kraljevica pokrenula je akciju, da se za kapelu sv. Križa nabave dva zvona. Šela, koja pokapaju mrtvace na groblju sv. Križa tu su namislio održati i obećala doprinos. Dne 14. rujna, kad se stavilo ţensko Križevi, nakon sv. mise održana je skupština naroda u prisutnosti župnika M. Žalica i predsjednika bratovštine M. Šoštanija. Sabrani narod iz Otrševca, Dubrave, Vrhovčaka, Draganješa i Slanogdola te drugih još selja izjavio se, da će svaka kuća prema broju duša dati doprinos. Odobren je izbor odbora, koji će stvar raskovoditi: predsjednik Ivan Matijašić seljak iz Otrševca a članovi odbora: Ivan Neršić seljak iz Otrševca i Stjepan Kovačić seljak iz Vrhovčaka.

Na predlog gosp. Bedenka sabrana je otmah svota od 230 Dinara.

Razriješeni dužnosti opć. povjerenici. Pokrajinska uprava za Hrvatsku i Slavoniju, odjeljenje za unutarnje poslove, izdala je sljedeće naredjenje:

„Povjerenici u općinama, koji nisu činovnici činovnici imaju se odmah razriješiti dužnosti i uprava općina povjeriti općinskim bilježnicima i koji te funkcije imaju besplatno obavljati uz ine svoje zvančne dužnosti do redovitog izbora opć. načelnika.“

Iz Saveza hrv. obrtnika 14. pr. m. održana je u Zagrebu veoma brojno posjetena skupna sjednica središnjeg i upravnog odbora na kojoj su uz unutarnje članove odbora bili zastupani i delegati iz Osječka, Šibenskog, Karlovca, Šata i Samobora. Predsjedao je savezni predsjednik Gjuro Matić, a bio perovodnik i izvjesitelj fungirao je savezni tajnik Ivan Čupak. Od glavnih predmeta riječeno je:

1. Povodom Kongresa obrtnika u Beogradu i po njemu dosegrenih rezultacija osnovljena je jednodušnost između hrvatskih i srpskih obrtnika osobito gde donje zakona o zanatima i uslužtvu zanatljivih komora.

2. Održava se ustrojenje saveznih organizacija u nekim dalmatinskim gradovima.

3. Izabrani su posezanci saveza sa povjerenstvom kod odajere povelje.

4. Prihvjeta se predstavka u pogledu zaštite legalnih pekarstava obrtnika.

5. Podupire se nastojanje da se uprava bogatiskih škola povjeri i predaje revolucionarnim gradjevskim višim pučkim i dvorazrednim trgovskim školama.

6. Odobrava se i podupire mješovitu organizaciju, da se za bolje obrtnike podigne Dom u Novom Virovitiskom.

7. Odobrava se predstavka o ponovnom uspostavljanju veze između ministarstva trgovine i industrije i privrednih ustanova.

8. Odbija se akcija komore u Osijeku, koja se vodi zakulisno kod saveznih organizacija da se pridrži sustav začedničkih komora.

9. Odobrava se izradjeno mišljenje o osnovi zakona o Privednom savjetu.

10. Odobravaju se izradjeni odgovori na 17 pitanja, koja je postavila komisija za izradu novog obrtnog zakona.

11. Prihvataća je predstavka na ministra Trgovine i Industrije, kojom se povodom novog zakona o stanovima traži zaštita obrtnika, koji drže lokale bio im služe za radionicice i prodaju njihovih proizvoda.

12. U predmetu previšnjih odmjeru poreza, što ih sada vrše povjerenstva nad obrtnicima uvodjuće se posebna predstavka ministru finansija. O tome je predmetu vodljena velika rasprava pa je ustavljeno, da se na mnoge obrtnike svaljavaju takovi porezni tereti, koje oni nipošto neće snositi.

13. Prihvateno je mnenje o predmetu eksoloatacije Luke Baroša i Delte zajedno sa riječkim bezenom te se na ovu akciju ima svratići naroč ta pozornost primorskih gradova i organizacija.

Siromašna kapela u Lipovcu Zagrijeni pričućujemo ovaj apel: Ovlašteni po žup. oblasti u Zagrebu napravljeni molimo milodare ulme svih žrtava sela Lipovac sve kršćane, da nam nima priteku u pomoć kod izgradnje žrtvenika svete onitelji i svetoga Florijana jer žrtvi sva Lipovac nisu samo nikako mogući ove podgauti, a teško nam je da gotovu kapelu bez žrtvenika moramo gledati. — Mato Gunčić, Janko Gunčić

Ukrali bicikle u Zagrebu a u Samoboru ih prodavali. Pekarsk pomorani i Jan Avanci iz Solina i Ivan Tajt rodom iz Kamnika u Sloveniji dovezeli su 28. pr. mij. u Samobor na skoro još posve novim dvokolicama te su ih nudili na prodaju. Tako su došli i kafarskom obrtniku Josipu Rošaru, te su i njemu ponudili, ako bi htio da kupi dvokolice. Ovo je učio redar, siveti povjerenik Ivan Krem, te je pušavši u radiju rečenoga obrtnika pozvao ga da daje da se legitimira i pokazuje svoje isprave.

Isprave su im bile u redu ukoliko su to pravo vrijedne, ako same nisu tuđe, ali je red. povjereniku bilo sumnjivo jer obje izjavile, da su dvokolice kupili u Zagrebu za 4000 odnosno 6000 K a kod sebe nisu imali ni prebitke pare.

Objeci su predvedeni na trg. poglavarske gdje su počela provodjati streljačke te je već sada ustavljeno da su biti u Zagrebu ukradjeni, i to jedan na zagrebačkom magistratu u gornjem gradu, koji je vlasnik gradskog zastupnika g. Marka Oštrelca, a drugi je ukraden u Državničkoj ulici. Pretragom proglašeno su kod teh dva i prava zaštitnika ukradjenih predmeta među ostalim i od treba.

Doljni su izvidnici u toku te su ovame posjetili i dva zagrebačka detektiva.

Ukradljena torbica s novci u crkvi. Na dan sv. Mihalja izradjena je u kapeli sv. Mihalja u Taborskoj jedna geopodje ručna torbica s gotovinom od 300 K.

Provale. U roku od 8 dana izvedene su u Samoboru i to u sredini i. j. na samom Glavnom trgu dvije druge provale, katevih u Samoboru nije bio kros dugi niš godina.

U sudi od nedjelje 21. pr. mij. provale su počestati zlikovci u Centru u Koprivničkoj. Uzeli su kros presor od Gradne u čekanu pokratio suđe do duga su dobiti (argavat, kavosam)

pribor i nešto u golovom) te istim putem iz krovane odlike.

U noći pak od subote 27. pr. mij. uneli su opet na Gradnu u kuću g. Bagadura te su strigali u hronku tokot i bravu sa teškim vratjima koja vode u trgovinu Brade Kornfelin. Ovdje pokupile su opet veliku zaštu cigareta zaštu čokoladu, te više komada salame.

Očito je da su obe ove provale počinili jedni te isti zlikovci kojima mora da su ovdašnje prilike poznate.

Kradje. Josip Lukšić iz Samobora, Rudarska draga provale je dne 16. i 26. kolovoza u kući svojih susjeda Brigitte Kunić i Mije Knažić te ukrao raznih predmeta u vrijednosti od 1525 odnosno 1562 Din.

Adolf Jug poznati skitnica iz Samobora ukrao je iz kokošnice Ignaca Rosmara 10 kom živadi vrijedne 375 Din.

Andre Ložek iz Male Gorice nadnječer kod kotara suca Josipa Vidalia u Rakovskom toku ukrao je na štetu ovoga, jedne ženske cipele vrijedne 500 Din.

Mijo i Stjepan Tomšković iz Cesija ukrali su na štetu Stanka Kuhara iz Samobora provalem sanduka na tavanu raznih metanđeških predmeta u vrijednosti od 2315 Din.

Josip i Magda Tanković iz Slavegora ukrali su na štetu Pavla Lohameru i Franje Tankovića iz istog sela iz njihovih vinograda bresaka u vrijednosti od 360 Din.

Umrli u župi Samobor u mjesecu rujnu o. g. Ivan Vuk, dijete 9 mjes. Vrbovac; — Stjepan Kalinčić, seljak 58 god., Stanislav; — Bala Banjevorec r. Župančić, selj., 74. god., Vel. Rakovica; — Terezija Mahović, dijete 5 mjes., Bregana; — Magda Jazovska r. Mahović, selj., 50 god., Maša Jazovska; — Magda Banjevorec r. Radnić, selj., 75 god., Vel. Rakovica; — Josipa Rešetar r. Gracer, 65 god., Samobor; — Josip Mahović, seljak, 70 god., Vrhovčan; — Ivan Šćitarović, dijete, 24 dana, Maša Rakovica; — Mato Omićić, seljak, 71 god., Maša Jazovska; — Dragutin Matanović, dijete, 2 i pol god.; Samobor; — Franjo Ostarac, dijete, 23 dana, Farkaševac.

Društvene vijesti.

Hrvatski Sekol u Samoboru. Prijedlog javne vježbe koju je "Hrv. Sekol" u Samoboru predložio 30. kolovoza te se njome skopljene polne svečanosti darovale su vrijedne naše gospodje za buffet raznih poslovica po im odbor ovim izriče ovu duboku zahvalnost.

Napose hvala zahvalom odbora Hrv. Sekola uz osobno vrijedno čestovanje Sekolica geopodje i geopodje, koja su veliku moć utvrdile da može možda gesto život iz Zagreba sa ekonoma tako i Samobora nješto dočekano.

Hvala poznatoj svjetskoj firmi Gavrilo i Lovida sasveti, koja je nazem „Sekola“ poslala izvrstan šestak i salama us znane osjećaje.

Osebito pak hvala uglednom samoborskem hibisku odrstaku g. P. Netiću koji je bio učinkom preveo rasvjedu u Asocijat, učinkom na vježbanju.

Mješovna organizacija hrv. obrtnika održala je u Nedjelju 25. o. mij. u 2 sati poslijepodne skupni sastanak u trgovinskoj vijećnici. Pozivaju se svi članovi iste da tome sastanku priduci izvora. Pristup mlađu i mladacima. Raspravit će se vrlo važna obrtnička pitanja.

Dobrovoljnemu vatrogasnom društvu u Samoboru prislužio je hrvatski vojnik članovi g. Vodopivec Vjekoslav gostionica i g. Boško Vjekoslav trgovac u Zagrebu.

Upravni odbor podružnice Hrv. krčk. socijalne u Samoboru zahtijeva svim domaćim društvinama koja odasati svoje delegate da pojede zabavu, te svim darateljima grožđa, i preplata. Napose pak hvalimo g. Kovačiću koji se pokazao kao dobrovor ovoga društva darovavši 400 K. — Nadalje poklon se za barjak gg. Bašić Ivan i njemu svoju za luster 1039 K. Josip Finger 400 K, te Valent Kerovec 60 K. Napokon hvala pravutnom članstvu "Jeku" koji otpjevao nekoliko zgodoljuba u pjesama.

Da sva mavedena gospoda osmijeha rad ovog društva shvataju, želiti mu uspiješan napredak, pokazaće gornjem svetlama, pak im ovaj odbor izražuje zahvalu. — Odbor.

PROSVJETA.

Povijest Hrvatske. Napisao dr. Rudolf Horvat profesor, knjiga I. Od najstarijeg doba do god. 1657. Str. 448 u vel. 8°. Zagreb 1924. Većem mjestom i potpunom spremom, neumornim proučavanjem isprava i goleme historijske književnosti, izveo je zaslužni naš učenjak i zastupnik nasoda hrvatskoga, g. dr. Rudolf Horvat, jedno veoma važno djelo: napisao je povijest Hrvatske i time okupio svoj mat-godisnji rad na polju historiografije. Zasluzni pisac radi veo 30 godina kao savjesci učenjak, pa je u to vrijeme napisao mnogo knjiga, rasprava, monografija i časopisa po stručnim i drugim časopismima, baveci se najviše našom prošlostu. Svojom knjigom: "Povijest Hrvatske" završio je važno razdoblje svoga života i ujedno pružio svome narodu ojelo neprolazne vrijednosti. Sovijest je pisana s ljubavlju za hrvatski narod, pisan je strogo objektivan i tučen u raščinju dogadjaja naše prošlosti, koju prva knjiga obraduje do godine 1657. do smrti Ferdinanda III. S velikim zanimanjem očekuje se i drugi dio ovoga djela, koji će nam prikazati povijest hrvatskoga naroda do godine 1918. — Preporučamo točno ovu djelu hrvatskom upisima. Cijena je u plato verziju primjerku Din. 160.

Povratak iz tujine.

Ved vidim opet stari grad mjestance moje milo Jurica toranj mal i naš Samobor zdravo, zdravo polja, vrti i vrtajaci svilje moji stari zaseoci pozdravljaju te slatki hvalju mili dragi zavičaju ti mili bogat Doma moj mili svijetliš te u sjaju u drugom svijetu širem za Tebe i ne znaju si sličan nije Tebi svijet ni pjesma, božaja, nigde ravnog Tebi ja ne nadjoh zavikaju mili nigde.

Primi zato u dom me svoj klijunje stara mila pa treba bojati za te biti vjež spremas me a ota a bad mi moji dani isteku kad mi sunce vat ne svane i kad sunce kusti stane bit će i tu grobok moj krog će mreži cvijete kliči kandec, žalja, rožmarin ne želim ti tujeg cvijeća Chrisanteine, Marschanil taka bit će moja gruda ujak zadači uzdrasj Tvoj sam bio i sada sam tu će snimat vječni san.

Vozni red samoborske željeznice

Iz Samobora kreću vikendom
6¹⁰ u jutro
8⁰⁵ u jutro (osim nedjelje i blag.)
12⁰⁰ poslijepodne
18⁴⁵ navečer
20³⁰ navečer (nedjeljom i blagd.)

Iz Zagreba kreću vikendom i to:
8 u jutro
11⁴⁰ prije podne (na radne dane
nedjeljom samo do Susegreda)
14⁰⁰ poslijepodne
18⁴⁰ navečer (na radne dane)
20³⁰ navečer

Poziv na pretp!atu.

Preplatnike izvan Samobora molimo da izvole obnoviti preplatu za tekuću godinu koja iznosi na čitavu godinu 20 Din. inozemstvo 40 Din.

Melanić Vuja

Obrtnička ulica br. 28.

preporučuje:

veliki izbor ručnih radova (štampanih i gotovih), vunice za djempere i dječje opravice, svilene čarape i raznu drugu robu.

Restauracija badica Samobor.

Za utrak svake nedjelje:

Paprikaš -- gulaš ala Segedin.

Hrenovke svježe.

Toči se crno dvostruko sladno pivo Jelačić ala "Salvator" u bocama, i stara domaća kapljica vina od 1921. godine.

Pivo preko ulice uz snižene cijene.

Narudžbe za

uredjenje groboda

te betonskih okvira prima uz vrlo jef-
tine cijene

Viktor Štemberger.

Prodaje se

spavači divan (Otoman) i velika pe-
trolejska lampa za sobu (Hengelampe).

Upitati u upravi našeg lista.

Samoborci i samoborke

sjetite se gradnje

Samoborske bolnice.

Ljetovište Samobor.